

[Aase Olesen]

men at det ikke kan ske uden om ejerne. Jeg sagde også i mit første indlæg, at vi ikke kan redde værfter, som ejerne selv har opgivet. Vi har jo måttet nedlægge ét værft, som ejerne havde opgivet; ellers er det ikke sikkert, det havde været nedlagt i dag.

Når ministeren i øvrigt hæver stemmen, kan jeg sige, at vi alle sammen er udsat for pression, men at vi i hvert fald gerne vil stå skulder ved skulder med ministeren, når det drejer sig om at modstå den pression, vi fra visse sider oplever, når værftsejere, samtidig med at de kræver støtte, ikke selv sørger for at placere ordrerne de steder, hvor der er behov for det. I spørgsmålet om at stå op imod pressjonen fra den side kan vi i hvert fald love ministeren, at han kan regne med det radikale venstre.

I øvrigt hæftede jeg mig ved, at ministeren i sit første svar til ordførerne sagde – og det har han sagt tidligere – at han håbede, at andre ministerkolleger ville være i stand til at afgive ordrer, og så nævnte han ikke nogen eksempler, men jeg har set sådan noget som søværn og andre mindre appetitlige sager, og derfor vil jeg gerne komme med et godt forslag – det er til miljøministeren og trafikministeren. Der er stort behov for, at der sker en fornyelse af færgerne til småøerne i Danmark som led i den øpolitik, regeringen har indledt med den nye færgestøtteordning og de såkaldte § 4-midler. Øsammenslutningen for de små øer har faktisk arbejdet med at udvikle en helt ny type færge, som er specielt egnet til sejlads, om jeg så må sige indenlands, altså inden for småøernes område og altså i fredelige farvande, og jeg synes, at industriministeren skulle interessere sig for dette projekt. Det kunne være, at Danmark her kunne komme til at producere en ny type færge, som også kunne bruges andre steder.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

VS kan ikke støtte SFs tanker om at give statstilskud på 20 pct. af skibets pris for ordrer i 1985 og 1986 og herefter nedtrappe tilskuddene til 0 i 1990. Som SF selv skriver, vil det koste 1,3 mia kr.–1,6 mia kr. i 1986. Vi er faktisk forbløffede over, at SF stiller et forslag om at give så mange penge ud, uden at man stiller en eneste betingelse op til gengæld.

Jeg vil i den sammenhæng citere Børsens Nyhedsmagasin fra den 23. september 1985, hvor der står:

»Kilder i værfts- og rederibranchen bekræfter, at hovedparten af de danske værfter kan og vil overleve, selv om den internationale skibsfartskrise fortsætter. Når der i snart ét år ikke er blevet bestilt nye skibe, er det, fordi der inden anpartsindgrebet i fjor blev kontraheret med arme og ben. Dertil kommer, at det ville være politisk tåbeligt at afgive nye ordrer, når vi har udsigt til en forbedring af finansieringsvilkårene, siger kilderne. Man køber ikke et jakkesæt, hvis der er chance for, at det ugen efter kommer på ud-salg.«

Vi er mere positive over for SFs tanker om støtte til produktudvikling. Selvfølgelig kommer det an på, hvordan indholdet i det bliver; vi skal nemlig kraftigt betone, at vi ikke vil være med, hvis man med produktudvikling og teknologisk fornyelse kommer i en sådan situation, at teknologien kører ind i den ene ende og arbejderne bliver smidt ud i den anden; teknologien skal komme arbejderne til gode, ikke afskaffe dem. Men vi vil gerne være med til at se på det, fordi vi mener, at der skal en omstillingsproces til. Vi vil også gerne være med til at kigge på og afhjælpe den situation, at nogle regioner skulle stå helt uden arbejdspladser, hvis et værft i en sådan region måtte lukke.

Erling Jensen (S):

Det er lidt bittert. Vi står med en række skibsværfter, som nu gennem en lang årrække har dokumenteret, at de er konkurrencedygtige med ethvert værft overalt i det øvrige Europa bortset fra på én eneste ting, nemlig på statskasser. Vi befinder os ganske vist i bunden af en værftskrise, men vi har vel en fornemmelse af, at det på lang sigt vil lysne. Vi er på vej til en EF-ordning, som vel skal have til formål at fjerne disse skæve statstilskud, der stadig eksisterer, og vi må være på vej til store nye skibsordrer inden for en begrænset tidshorisont, hvis ikke vi skal have hele vores handelsflåde nedslidt.

Jeg kunne ikke drømme om at anbefale støtteordninger på noget område, heller ikke over for skibsværfter, hvis jeg ikke troede, at man talte om en overgangsordning, der igen ville bringe dem i en selvhjulpent situation.